

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hir-
letések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felolós szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Az ország helyzete.

Nem politikailag kívánunk foglalkozni az ország helyzetével és nem akarunk jóslásokba hocsátkozni, mert bizony erre vonatkozóan még az ugynevezett „illetékes tényezők” is a legteljesebb bizonytalanságban tapogatódnak.

Arról akarunk azonban szólni, hogy minő általános bajok következnek be, ha a politikában válság áll be, ha az ország helyzete bizonytalan. Nálunk elég gyakran van ugynevezett politikai válság. Olyannyira gyakran, hogy a politikai lapok legfontosabb rovatát ez képezi. Persze mindenik lap úgy fogja fel a válságot, a milyen politika szolgáltatásban áll és ehhez képest adja is „legbiztosabb forrásból” vett értesüléseit.

Ne foglalkozzunk azonban a politikai válsággal, de nézzük meg azokat a bajokat, a melyeket a válság szül és a melyek felszínen is tartják magukat.

Egész bátran lehet állítani, hogy iparunk, kereskedelmünk, és a középosztály helyzete azért nem tökéletes, mert nálunk a politikai válságok napirenden vannak. Ha egy kormánysoport évtizedeken keresztül tudna

helyén megmaradni és az ország javára szóló dolgokat alkotni, rohamos virágzásnak indulna Magyarországon mindaz, a mi most trespod, sinylik: tehát az ipar, a kereskedelem és a gazdaság is. A viszonyok egyszerre megjavulnának és nem hangzanék annyi panasz a létért küzdő emberek ajkáról, mint most.

A politikai válság elsősorban a tőzsdét irányítja. Értékpapírok, melyek eddig a legszilárdabban álltak, rohamosan kezdik veszteni árfolyamukat. A külföldön magyar papírokat ilyenkor nem vesznek mert hát bizonytalan a politikai helyzet, nem érdemes ilyen értékpapírok vásárlásával foglalkozni. Ebből kifolyólag azután a jelzálogleveleket sem lehet elhelyezni és a gazda, a kinek rossz termése volt, a ki jelzálog kölcsönt akarna esetleg felvenni, azt nem kapja meg, vagy csak igen súlyos feltételekkel kapja meg.

Politikai válság idején a vállalkozási kedv teljesen eltűnik. A tőkepénzesek a legóvatosabban ülnek pénzünkön. Hja, válság van, nem lehet tudni mi történik. Ugyanigy gondolkodnak a bankok, takarékpénztárak is. Ne adj Isten, hogy a kisiparosnak, vagy a kiskereskedőnek egy váltót leszámítolja-

nak, sőt nagyobb üzletfeleiknél is korlátozzák a váltók leszámlítását, mert hát válság van, bizonytalan minden.

A tetejében azután felüti tejét a drágaság. Hihetetlenül magasra szökik minden cikknek az ára — mert válság van. Az alanyi, városi és magántisztviselők, a kik napról-napra fizetésjavitást várnak, megdőbenve látják, hogy e helyett a drágaság ütött be és egyenesen művészet nekik a megélhetés.

Mindezek a bajok a politikai válságnak szüleményei és minthogy nálunk állandóan politikai válság van, tehát a bajok is általánosak, azok sem mulnak el fejünk fölött.

Valami szerencsétlen átok nehezedik erre az országra. Folyton nyakig vagyunk a válságban és ha ki is megyünk belőle, rögtön utána beáll egy másik válság és előről kezdődik minden.

Az ország általános jólétének feltétele e válságok megszüntetése volna. Hogy mikor fognak ezek a válságok megszűnni, ki fogja azokat megszüntetni, ez még a jövő zenéje. De hogy nagyon kívánatos volna egy békés, huzamos ideig tartó válságmentes időszak, — az bizonyos.

TÁRCA.

Pityó.

Irta: Mollosné De Grobois Nandin.

— Az „Abony” eredeti tárcája. —

Pityó Olaszország ego alatt pillantotta meg a napvilágot. Szülei kébor énekesek voltak, akik városról-városra, faluról-falura vándoroltak a mindennapi kenyérért. Az anyja tüzes szemű, formás teremtés, a Szanta Luciát énekelte, az apa szákar, bronzszínű, zord tekintetű férfi, gitáron kísérte, a kis Pityó pedig maszatas barna kezébe gyűjtögette a filléreket, amelyeket az emberek odavettek.

Nagyon unalmas lehetett napról-napra szanta-Luciát énekelni, mert az olasz menyecske egy szép napon abba hagyta a dallólást, magához vette az összegyűjtött filléreket és egy majomtancoltató földjével megszökött. A férj nem szólt semmit, csak a tekintete lett egy kissé zordabb; esőndesen leakasztotta a nyakáról a gitárját, kivette övéből hegyes kését és megfente jó élesre, aztán halálos gyötrellemmel a lelkében és féltékenységgel a szívében nekivágott a nagy világnak, hogy a hűtlen csalat megkeresse . . . A kis Pityóval nem törődött sem az apja, sem az anyja, ott felejtették a falunkben . . .

Erzsók asszony a kövér pek mesterné, megszánta a félig kichezett talján arvat s magához vette. Ezentul ő hordta ki a faluba a ropogós kiflit, meg a barna-piros zsemlét. Erzsók asszony hatalmas alakját, mi gyerekek, inkább csak távolról tiszteltük és ha megpillantottuk már messziről kitértünk az útjából. Azt beszéltek tudniillik róla

hogy nemesak az urát de a cselédjeit is pofozza.

Pityót tulajdonképen Pietróának hívták, de mi nem tudunk az olasz kiejtésű névvel megbarátkozni és elkereszteltük Pityónak. Ha incselkedtünk vele így kiállítottuk utána: Ityóka, pityóka, ripytyóka! . . . Csöndös véru gyermek volt, de azért nagyon tudott haragudni. Cühében rémesen finortogatta az orrát s ránk öltögette a nyelvét. A teste vézna, sovány volt. Tizenkét éves lehetett, de nem látszott hat évesnél idősebbnek; pupos is volt. A feje barna selymes fürtjeivel és nagy sötét, bársnyos szemével hasonlított a Murillofele angyalfecskékhöz. Hozzám nagyon ragasszkodott, mint egy hűséges állat, úgy kísérte a nyomomat. Anyám ugyan azt mondta, hogy sehogysen illik Pityó a társaságomba, de gyerek ésszel úgy okoskodtam, hogy nem kell mindig a nagyok véleményére hallgatni s mivel nekem Pityó nagyon tetszett, valahányszor csak szerét ejthettem, kiszöktem vele a tüzesbe, ahol senki sem háborgatott bennünket.

Tizenkét éves koromban, születésnapjára Robinson diszkiadását kaptam az apámtól. Délután kifutottam vele a füzesbe, ahol Pityóval találkoztam. Sugárzó arcal kérkedtem a kincsimmel, Pityó mellém kuporodott és szoroson egyemáshoz bujva nézegettük a könyv színes képeit amelyekhez rövid magyarázatot fűztem. Egészen kipírult az arca és a sötét szeme csillogott. Mikor a könyvet becsuktam és fölemelkedtem, irigysvargással pillantott rám.

— Szép könyv, mi? — Kerdeztem boldog büszkeséggel.

— Gyönyörű — válaszolt egyszerűen Pityó, de a szemében kigyulladt a lelkesedés tüze. Azután gyöngöd szeretettel, mint anya a gyermekén vigigsimított kis barna kezével a könyvemen, kis

idő mulva pedig könyörögve szölt:

— Add nekem, Villi!

Ez a kérdés annyira meglepett, hogy első pillanatra torkomon akadt a szó.

— Mit? Ezt a könyvet. Robinson diszkiadását, hogy én neked adjam? — Kerdeztem a kérdés merészségétől hűledezeve.

— Megbolondultál, Pityó?

— Neked adom érte a parittyámat, amelyért a minap olyan nagyon könyörögtem.

— Hogy beverjem vele az ablakomat és jó verést kapjak érte az apámtól!

— Add nekem a könyvet, — makacszkodott Pityó — elviheted helyette a gitáromat.

Elszédültem, a boldogságtól. Volt szebbnél-szebb értékesebb játékom, még vasutam is, amely körben szaladt, ha befűtötték; de mi volt mind ez a Pityó gitárjához! Néha kilopta a füzesbe, halkan pengette a hazája legszebb, leglagyabb melódiáját dalolta melléje. Azután ölébe fektette hangszerét és csodálatos színes meséket regélt napsugaras, narancsillatos hazájáról és azokról a városokról, amelyekel dalolva és lantón pengetve szüleivel bebarangolt. Még a lélekzetemet is vízszafaoltottam ilyenkor, úgy hallgattam Pityó szavát. Szép ígéretek fejében sem akart eddig kincsetől, az egyetlen apai örökségtől megválni. . . . Még egy héttel ezelőtt, nem, még tegnap is odaadtam volna érte az üdvösségem is; de most hogy önként felajánlotta, leszállította az értékét, mig az a könyvemet óriási módon emelte.

— Kell is nekem a te gitárod, — vetettem edo fitymálóan — ez a könyv tis olyat is megér.

Pityó egy perere elesőndesedett, de vágyakozó tekintetel nem vette le a könyvemről. Kis idő mulva ujre könyörgésre fogta a szót:

Ünnepély.

A „Katholikus Olvasóegylet“ történetében jelentős mozzanata gyanánt fog szerepelni „1909. év szeptember hó 19.“, az a dátum, amely emlékeztet, szép napja a részben új, a részben átalakított egyleti helyiségek felszentelési ünnepségeinek.

Egy közönséges lakóháznak felavatása is emlékeztet szokott lenni a család előtt, mennyivel magasabb egy oly épületnek felszentelése, amely a társadalomé, amely a közművelődés- és a vallásosság, hazafiság terjesztésére van szánva. E három eszmének: a vallásosság, hazafiság- és közművelődésnek szolgálatában állott eddig is a „Katholikus Olvasóegylet“; de, hogy még jobban megfelelhessen a hozzáfűzött reményeknek és a felezret meghaladó tagok igényeinek: helyiségeit 8000 korona áldozattal megnagyobbította, kiegészítette, lakájosabbá, vonzóbbá s az egészségi követelmények szerint is megfelelőbbé tette. És mielőtt átadta volna magasztos rendeltetésének helyiségeit, — felszenteltette azokat, bizonyosságul annak, hogy Istennek bőséges áldása csak ott sarjadjon fel, ahol Isten szent nevével kezdetik meg a munka, ahol legelőször a Mindenható kegyelme, segedelme esdül le ajtatos fohászokkal.

Felszentelés

Nevezett kedves napon (vasárnap) délelőtt 10 órakor vonult fel az egylet tisztikara, választmány és számos tag díszszőlője alatt a róm. kath. templomba a szent misére, amelyet tiszt. Pusztay János s. lelkész szolgált. (Sajnos, hogy a nemes lelkületű zászlóvédnökönk, id. Sivó Miklósné urnő betegsége miatt az összes aktsról távol maradni volt kénytelen.) Istenisztelet végeztével, nagyszámú hívővel kiegészülve, vonult vissza a menet — amelyben ft. Léway apát is részt vett egyházi ornátusban — a zöld gallyakkal díszített udvarra s a virágokkal pompásan díszített egyleti helyiségekbe. A fungáló főpap, tiszt. Pusztay s. lelkész asszisztálásával, a szokásos szertartások kísérelében egyenként beszentelte a helyiségeket. Enek végeztével a virágokkal dekorált szószelekről lendületes, meggyőző, magávalragadó szónoklatot intézett a katolikus keresztényi öntudatról, az udvart előzőnlő közönséghez. Noha az eső sűrűn hulldögalt, mindazonáltal a közönség, mintegy leszögezve a gyönyörű szónoklat hatásától, egy tapodtat sem mozdult álló helyzetéből a szónoklat-, Rithnovszky kántor szép alkalmi éneke- és a Hymnus éneklésének végeztéig. Ekkor a remek festésű termek megtekintésére indult a közönség és jó sokáig elnézelődött azok izléses kivitelén.

Népies társasvacsora.

A felszentelést este 8 órakor népies társas-

— Add legalább kölesön, édes jó Villikém, halold?

— Hogy is ne, hogy piszkos kezdeddel bema-szatold?

Ez az argentum hatott, Pityó nem zaklatott tovább, hanem még egyszer rám vetette sötét szemét, amelyből a lelke esdekel felém, azután sarkon fordulva gyorsan elszaladt. Valószínűleg szö-gyelt, hogy kövér könyvek peregek le arcan.

Két napig nem láttam Pityót, helyette Er-zsók asszony eselődje hozta a reggeli süteményt. Tudakozódtam kis pajtásomról:

— Valami nyavalyája van a szegénynek, mert se nem eszik, sem nem iszik, csak didereg és úgy gubbaszkodik a napsütésben mint a beteg tyúk, — magyarázta a kis eselőd.

A harmadik napon ismét megjelent Pityó. Már mesziről láttam kis pupos alakját. Mintha valami ördög esiklándozott volna, felugrottam ke-zembe kaptam a Robinsonomat és odaterpeszkedtem vele a nyitott ablak mellé. A kis nyomorult elhalványodott, azután elvörösödött, amint köny-vennel meglátott. Ugy tettem, mintha észre sem vettem volna és szinlelt érdeklődéssel lapoztam benne. Így ment ez vagy egy hétig; Pityó min-dennap sóvárgó szemmel ögylegett az ablakom a-latt, én pedig kegyetlenül kerkedtem előtte kin-esemmel. Egyszer kétszer még könyörgött érte, aztán nem szól többet csak szemével simogatta. Ez a forró vágyakozás és néma bánulat nekem nagyon jól esett és a könyvet szememben igen, igen becsessé tette: Most a világot sem válnam volna meg tőle egy percre sem. A meszebeli sár-kány nem őrizhette jobban király kisasszonyát, mint én a Robinson diszkidását. Egyszer azonban megis ellúnt.

vacsora követte. Az új, szép nagyterem 100-at meghaladó vendégsereget fogadott felavatott falai közé. A villanylámpák mesés fényárja belopózko-dott a lelkekbe is és felvillanyozta azokat, kedé-lyes és szellemes hangulat hullámzott szanaszéjjel a tágas nagyteremben. Az izletes vacsora — amely Kollár konyháját dícséri — csak fokozta az előbbi jó hangulatot. És mint minden ilyen alkalommal a szokás, a toasztok, a jókívánságok sem maradtak el. De nem is lett volna az ünne-pély teljes, ha azok elmaradtak volna. — Az első felkészítőt Palásthy Pál, az egyesület helyettes elnöke mondta el, aki az egyesület hő vágyának teljesülését látja a helyiségek megnagyobbításában. Élteti a vendégeket, különösen ft. Léway apát, aki kegyes volt a felszentelést végrehajtani és szíves volt nagybecsű megjelenésével ez ünnepély fényét emelni.

Általános tetszésnyilvánításoktól kísérve szó-nokolt ft. Léway apát. Nagyszabású beszédében gróf Széchenyinek prófétai lelkületéről értekezett. Ékes szavakkal fejtegette, hogy akkor, amikor a nemes gróf a „Casino“ eszméjét felvetette, ugyan-akkor látóki szeme már megrajzolta látta azokat az egyesületeket, amelyeknek tagjai — miként a mozaik kerek egészét képező színes kövecskéi — fognak majdan rendezkedni egymás mellé az álta-lános kultúra kiképezésére. Ime, mai napság, a még akkor csak a képzeletben élő eszméket — valósulva látjuk. Élteti az egyesület minden tagját, szelid intelmül ajánlja, hogy az egyesület sohase terjen el azoktól a kötelemektől, amelyek alapsza-bályaiban foglalva vannak. — Egy másik nagyon szellemes beszédében a jelenlevő, más felekezetek-hez tartozó vendégeket éltette. Egyben megköszöni Palásthy elnöknek hozzáintézett szavait, de a felszentelésért köszönetet nem kíván, mivel azt kötelességből szívesen teljesítette.

Az egyesület történetén átpillantva, nem a mai napot, hanem azt a mozzanatot tekinti Veve-rán a legnevezetesebbnek, amikor az egyesület mai házat megvásárolta, amikor nem lévén ele-gendő pénze, áldozatkész lelkekhez folyamodott, akik a részvételi jegyek megvásárlásával kamat-nélküli kölcsönt bocsajtottak az egyesület rendelkezésére. Az áldozatkész egyének közül magasan kiemelkedik a nagy emberbecsű főispán, Gulner Gyula, akinek nemes szívét most elzárja embertársai-nak közelségétől betegsége. Felhívja a jelen-levőket, hogy vele együtt egy szívvel-lellekkel kérjék az ég Urát, hogy a nagylelkű és nagyszívű főispánnak drága egészségét visszaadva, engedje meg, hogy még nagyon sokáig éreztesse ember-szerető szívének nemes hajlamait embertársáival, hogy még sok jól tehessen, hazafiságával még sokáig példánykép gyanánt ragyogjon a város, e megye, az ország polgársága előtt. A főispán e-

Szüleimmel a szomszéd városban voltam ro-konokat látogatni; amikor ismét haza kerültem, észre vettem, hogy a könyvem hiányzik. Rögtön Pityót gyanúsítottam. Elszaladtam Erzsók asszony portájára, éktelen lármát esaptam:

— Te tolvaj, elloptad a könyvem! — ki-állítottam Pityóra.

Az a határozottság, amelylyel rátámadtam, annyira megdöbbentette, hogy nem is védekezett, hanem tüstént megvallott mindent:

— Édes jó Villikém, ne haragudj. Isten bi-zony nem akartam a könyvedet ellopni, csak még egyszer jól megnézni. . . .

— Aki a másét elveszi, az lop, érted! És te most tolvaj vagy, a csendőr el fog érteni jönni és a tölöcbe kísér! — hajtogattam kérlelhetle-nül.

Pityó halotthalvány lett az iszonyattól. Sötét bársonyos szemét kétségbeesetten és rémülten meresztette rám, közben reszketés futott át gyöng-e, nyomorék testén. Erzsók asszony az ő szokott energiájával vetett véget a jelenetnek: Pityót be-lődtette a házba, engem pedig ki az utcára. Még aznap este visszakaptam a könyvem. A kis ese-lőd hozta el. Elmondta, hogy Erzsók asszony ir-tóztató igazságot tett: piszkafával vertem el az elvetemedett gyermeket.

A haragom egyszerre elpárolgott. Szorongó szívvel toltam odébb a könyvet; már nem is szerettem annyira s nagyon-nagyon megbántam, hogy nem adtam kölesön Pityónak.

Mikor másnap kijöttünk az iskolából, talál-koztunk Pityóval. Az utcán lődörgött. Nagyon le-vertnek látszott, a szeme ki volt sírva, az arca megdugadva: eszembe jutott, hogy a pékmesterné nemcsak az urát pofozza és igen megsajnálta a kis nyomorultat. Amint észrevettem bennünket,

gészségének helyreálltára üríti poharát.

Véli Miksa szeretettel mond köszönetet az egylet azon figyelmességéért, mely szerint őt ren-desen megszokták hívni az egyesület dyszerű ün-nepségeire. Az egylet tagjait élteti.

Ezen közben a társaság zenekísérettel eléne-kelte a Hymnust.

Közkívánatra Temesközy szerkesztő emelke-dett szólásra. Kezdetben tréfákkal fűszerezte be-szédét; majd áttért az egyleti tisztviselők hivatá-sára és figyelmet keltő elmével fejtegette azt, hogy az egyesületi tisztviselők ne akarjanak uralkodni a tagok fölött, hanem legyenek ők a tagok irányítói, békés hajlamu vezetők, legyenek valósá-gos szolgálattevői az egyesületeknek. Hyeeknek, hivatásuk érzetétől áthatott tisztviselőknek ismeri a „Kath. Olvasóegylet“ vezetőit, akiknek egész-ségére emeli poharát. A szép, tartalmas beszéd tet-szésben részestült.

A közönség-különösen a jelenlevő szép asszo-nyok óhajának engedve, Rithnovszky is dikciózott, még pedig éneklés alakjában, amely különleges dik-ciónak a nagy mestere. Elénekelte sok érdekes, tréfás tartalmu saját szerzeményű dalát, kiváltva velük természetesen igen sok kacajt és tapsot.

Ugyancsak közkívánatra szónokolt Pap Péter főjegyző a szeretetről. Kívánsága az, hogy a szer-etet vajha megállandósulna az emberek között. Hogy ne csak vigasztaló alkalommal közeledje-nek az emberek egymáshoz, hanem máskor is. Ápolják egyesek, apolja ez egyesület is a szerete-t, mert csak ennek az eszmének a partolásával lehet számítani a viszontpartolásra, a haladásra. Élteti a szeretet apostolait.

Király Sándor árnyagám közvetlen, jóindulatu szavakkal a nemtagokról és az egyesület helységeinek építésénél működött összes mesterekről em-lékezett meg Élteti őket.

Ezután már szóhoz jutni többé nem lehetett. Ének, zene hangok töltötték be a termet. Ropták a táncot ahogy magyarosán — reggelig.

Magasztos, szellemes, derűs volt a felszen-telési ünnepély. Akik ott voltak, — pedig sokan voltak városunk előkelőségeiből is — bizonyára huzamos ideig fognak reá gondolni, még pedig kellemes emlékekkel.

Székely Atyafi.

MI UJSÁG?

— **Tanácsülés.** F. hó 22-én tartott tanácsgyűlésen a szüret kezdete szept. 30-ára tüzetelt ki. — Az országos magy. iskola-egyesület 25 éves fennállásának évfordulója alkalmából tartandó diszközgyűlésre, mely okt. 7-én Budapesten a Vigadó termében tartatik meg, a közseg kepvi-

futásnak eredt. Ezt a megugrást kihívásnak vet-tük és valami vad harsz szomjuság tamadt fel bennünk: Úrvölve rohantunk utána és teletorok-kal kiáltottuk:

— Tolvaj, tolvaj! Tölöcbe vele!

Visszafordult egy percre és ramnézett fajdal-masan, panaszosan, mintha kegyelemért esdekel-t volna; de a gyermek nem ismer irgalmat. Amiat az üldözöbe vett vadat, úgy kergettük az előlünk menekülőt az utcákon végig. Nem álltunk meg akkor sem, amikor megkerülte a templomot és a folyó felé vette útját. Csak mikor a sodró árba vetette magát, akkor vert gyökeret a lábunk. Hangtalan rémülettel neztük, hogy küzd a hullá-mokkal: az egyik magasra vetette, a másik elte-mette. Mikor már nem láttuk többé, ketségbeeset-ten kezdtünk segítségért kiáltozni. . . .

Két nap múlva kihúzták a Pityó holttestét a vízből és esendesen elföldeltek.

— Jó helyen van a kis nyomorult — mond-ták az emberek — legalább egy koldussal keve-sebb van a faluban.

Ez volt a kis Pityó nekrológja. . . .

Masnap szakadt az eső és hűdög szél esapott végig az utcákon, de nekem nem volt maradásom a házban. Hónom alá dugtam Robinson diszkid-ását és kiszöktem vele az utcára. Az utamat egyenesen a torető felé vettem. Egy lelek sem volt kint. Megkerestem a frissen felhantolt sirt és az egyszerű fejfára borulva, kitört belőlem lelke-mek első nagy fájdalma: a kis koldus kihült szíve fölött elzokogtam gyermeki szívelemek minden gyötrelmet. . . . Mikor kissé lecsöndesedtem, úz ujjammal mély gödröt ástam Pityó sírjába és beletemettem a Robinson diszkidását, azután szépen elgyengedtem fölötte a földet.

seleiben Liphay György főbíró és Pap Péter főjegyző küldettek ki; esatlakozását eddig bejelentette Temesközy Gerzson szerkesztő. — A faiskola-kertből 2397 darab fa lesz kiosztandó. A kiosztás november 2-án veszi kezdetét; a fák darabja kiszedési díjjal helybelieknek 44 fl., vidékieknek 54 fl. Utalványért a főjegyzőnél kell jelentkezni; a pénz a községi pénztárnál fizetendő.

— **Közgyűlés.** Képviselőtestületünk f. hó 24-én közgyűlést tartott a kisdudovó államosítása tárgyában, melyszerint a meglevő ovodahelyiség felajánlatott az államnak oly móddal, hogy az ovónó fizetését az állam fedezze. Azt hisszük ez menni is fog, ha egy kicsit kapaszkodunk.

— **Az iparos ifjuság** jótékony célú műkedvelő előadására, amely október hó 3-án fog megtartatni, serényen folynak az előkészületek. E nemes célú előadásra már most a legnagyobb készséggel hívjuk fel a tisztelt közönség figyelmét.

— **Megvendégelés.** Ft. Lévy Mihály apát, esperes-plébános, szeretett országyűlési képviselőnk amikor valamely nevezetes nap évfordulójához ér, rendszeren másoknak, különösen pedig a szegényeknek szokott örömet okozni jótékony-ságával. Szeptember hó 29-én, szerdán is ilyen nevezetes nap lesz, amikor a szegényház elaggott, elnyomorodott lakóit a jószívű főpap bőséges névnap ebéddel fogja ellátni. — Engedje a Mindenható, hogy a nemesen érző főpap, ugy is mint szeretett országyűlési képviselőnk, becses névnapját még számtalanszor megérve, friss jó egészségben tehessen jót, nemcsak a szegényekkel, hanem mindazokkal, akiknek sorsán hathatós pártfogással segíteni lehet, úgy, miként azt eddig is megtevé. Isten éltesse sokáig!

— **Szüret.** A napokban került nyilvánosságra a földművelésügyi miniszteriumhoz beérkezett hivatalos jelentések tartalma a szőlők állapotáról, mely adatok egyuttal tájékoztatást tartalmaznak Magyarország idejéig várható bortermeléséről is. A hiteles értesítések sajnos említik az egyes vidékeken a peronoszpóra és lisztharmat által okozott nagymérvű károkat, máshelyeken a jégverés tetto tönkre a termést, a legtöbb vidéken pedig az augusztusi forróság volt hátrányára a szőlőknek, úgy, hogy igazában valódi jó termésről az idén már nem beszélhetünk. Nálunk pár héttel előbb jó árban kelt a must, e héten azonban hanyatlott az ár. Idei szőlőtermésünk mind el fog kelni, ami a mustunk jó hírneve mellett bizonyít.

— **Egyik szolnoki laptársunk** Dr. Farkas Ferenc szintarsulatáról a következőket írja: A közönség naponta jobban és előnyösebb oldaláról ismeri meg a társulatot, ezzel természetesen nap-nap után jobban emelkedik az érdeklődése is, úgy, hogy ma már állítani merjük, hogy Szolnok város közönsége nem lesz hűtlen önmagához és megérdemelt támogatásban fogja részesíteni azt a társulatot, amelynél jobb és különb nem játszott meg a város falai között.

— **Drágább lesz a cukor.** A cukor-gyárosok arról értesítik a kereskedőket, hogy szeptember 1-től kezdve drágább lesz a süveg cukor kg.-ként 2 fillérrel, a kocka cukor pedig 4 fill.-rel.

— **Gyermekek bélhurutja és védekezés ellene.** Kimerítő statisztika hiteles adatai szerint, az első gyermekév halálzásainak 60–70%-a az emésztő szervek megbetegedéseire esik. Hogy ezek a megbetegedések a hibás táplálkozásból erednek: nem szorul bizonyításra. A nyári forróság, a máskor sem megbízható tejben ilyenkor nyüzsgő baktériumok, az általuk okozott vegyi bomlása a tejnek, alig észrevehető indispozíció a gyermeknél és beköszönt minden rémével a rettegett bélhurut, az orvosoktól találoan gyermekeho-lerának belyegzett betegség. — A különben oly aagy tápláló értékű tejtől. De azért adjunk tejtáplálékot a gyermeknek; csak hogy olyat, amelyik nem bomlik, amelynek állandó összetételét sem hőmérsék, sem helyi viszonyok megváltoztatni nem képesek: az alpesi tejből készült, abszolút csirmentes, abszolút tápláló becsü és soha sem bomló Nesztléiszot. Dr. M. E.

— **A főváros legelső jogi szeminárium.** Igen sok panasz hangzott el az utóbbi években úgy a szülők, mint a jogi vizsgára készülő ifjak részéről, hogy ezen vizsgára való készülés leküzdhetetlen nehézségekbe ütközik. Dr. Erős Vilmos volt Magyarországon az első, aki e kérdést beható tanulmányozás tárgyává tette és egy olyan intézményt létesített, melyet az egész jogászfijuság hozsannával üdvözölt. Évekkel ezelőtt létesítette jogi szemináriumát, mely mai fennállása-ára ornási landületet vett és minden tekintetben kielégítette a jogászfijuság igényeit. Sokoldalú meg-

keresés alapján az intézet államszámviteltani államvizsgai tanfolyamot is létesített, mely a következő hivatalokra és állásokra nyújt képesítést: az összes miniszteriumokban a számvevőségi szakra, az állami számvevőszéknél a számvevőségi szakra, a pócia és távirada igazgatóságoknál a számvevőségi szakra, a munkásbiztosító hivataloknál egy a statisztikai, mint a számvevőségi szakra, a magyar államvasutaknál a számvevőségi szakra, az állami zálogházaknál a számvevőségi szakra, a dohány-jövedéki igazgatóságoknál a számvevőségi szakra; a tengerészeti hatóság, pénzügyigazgatóságok, dolánybevéltő hivatalok, lötvényhatóságok városok, munkáspénztárak, stb. hivataloknál a számvevőségi szakra, illetve kezelőtisztai állásokra. Magánhivataloknál rendkívül nagy előszeretettel alkalmazzák azokat, akik az államszámviteltani államvizsgát letették. Bővebb felvilágosítással szolgál: Dr. Erős Vilmos jogi szeminárium, Budapest, VII., Wesselenyi-utca 13.

CSARNOK.

A titkos fiók.

Irta: Gömbösné Galamb Margit.

(Folytatás és vége.)

Mikor az első lap lobbot vetett, akkor jutott eszébe, hogy a legtokéletesebb modern regény az, amit most eléget. Csaknem mosolyogva gondolta el, hogy ha lett volna hozzá izlése és bátorsága, hogy kiadja névtelenül: micsoda hatást ért volna el vele!

Bizonyos, hogy kelendőségben lett volna része, mert hű képe az erkölcs mesgyéjén jár, jóra és rosszra egyaránt gyöngye asszonyoknak, akihez olyannyira hasonlítanak a többiek, de akinek finomsága, erőtlenedett lelke ezerszerre jobban átértelte a boldogságot és a szenvedést, mint amazok...

Egyenként dobta tűzbe eleinte, egy-egy sor izzó fény ragyogott vissza rá, s ő elolvasta akaratlanul is... Te édes, te szent, te egyetlenegy!

Kísértetek szálltak fel hozzá a betűkből, esőkolgatni kezdték a szemét, homlokát, beletemették ajkukat még hajának selymébe is.

A lángnyelvek suttogni, beszélgetni kezdtek, megismételték neki az irott szavak értelmét és szüntelenül fülébe csengtek: szerettek... örökre... te, mindig csak te!

Azután egy négylevelű lóhera esett a lángok közé. Azt különösképen éppen akkor kapta, mikor ő is küldött egyet neki. Még a szavak is, amiket hozzá írtak, csaknem egyformák voltak. Emlékszik, milyen boldoggá tette őket az, hogy úgy összetalálkozott a lelkük...

Egy másik lapról szakgatva olvas le néhány sort. Féltekeny vagyok... szerettek rettegve, gyarlón...

Aztán megint... nem hiszem, hogy szeretsz, mert van a hűnek egy felsőbb foka: a tudis...

Ennek a lapnak látja folytatását is: ... és én ezt éreztem. Nevezz el hű bolondnak, önhittnek, csak ezt a tudattá vált hitet ne vedd el tőlem...

Egy másik esemőt dobott a tűzbe. Abból kiesezett egy levél, rajta ez a bekezdés: Oh, te nagy gyermek, hogyan ráismerlek a szivednek minden kis vonásában önmagamra...

Később egészen érthetően olvasta egy lapról: Tisztán áll előttem immár, hogy nemcsak a lelkedet szeretem, hanem az ajkadat, a mosolygásodat, a kezéd simogatását...

Kuszált sorokból beüzi majd még: ... nem tudok lemondani... Menekülj előlem, ha elveszni nem akarsz...

Közben tűzser, huszszor, százsor is feléje kiabált egy szó: Szerettek! Szerettek! Ott volt ez a szó minden lapon, ezzel fejezték be minden leveleiket. Igaz, később már el elmaradt ez a rövid, egő kis vallomás. S mikor e szótól dísztelea leveleit bontotta halála: szerelmük haldoklásának szellője érte elfehéredett arcát és megremegett...

Mert elmúlt a ház, elmúlt az álom, elmúlt minden, mielőtt betelt volna. Lehet, a természet rendje volt, hogy meg kellett halni az érzésnek, amelynek nem volt tápláléka. Valami keserű íz barátság vált belőle, s ha éppen mondani valójuk van, rövidesen, csaknem üzleti hangon, pár soral intézik el.

A levelekből pedig, azokból a forró, sokszor indulatos, de mindig szerelmenről beszélő levelek-

ből — hamu lett. Kató asszony önkénytelenül is kezébe vette a fűzet-élesztő vasat és beleírta a hamuba: Fuit.

Az esküvőtől már csak nagyon rövid idő választotta el a fiatalokat. Az öreg Kató — óh, mert nagyon öregnek érezte magát, — a kis Katóval szemben ült, hogy jó tanácsokkal lássa el.

Olyan szépen elgondolta, hogy mit fog neki mondani, de hogyan belenézett leányának bársnyos szemébe, amely éppen olyan volt, mint azé a szép anyjéé vagy mint az övé, s amelyben egy pillanatig az ő végzetüket sejtette meg, — nem jött az ajkára egyetlen szó sem.

Katóka csodálkozva, értelmetlenül nézett sárrással küzdő anyjára, s nem tudta megérteni azt sem, miért reszket olyan különösen a hangja, még neki az ironsztal titkos rejtekét magyarázza?..

ÜVEGBŐL TÁPLÁLT

gyermek rózsa és teli arcúakká, erősekké és életvidámakká válnak, ha

SCOTT-féle csukamájolaj EMULSIO-t adnak nekik.

A Scott-féle Emulsio-ban

levő tiszta és könnyen emészthető táplálék gyorsan jótéveszi a táplálkozásnak akármely fogyatkozását.

A Scott-féle Emulsio-t nagyon szeretik krémszerű ízért. Kitűnő bármilyen okból eredő erőhanyatlás- és gyengeség ellen.

A Scott-féle Emulsio a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fl.

Kapható minden gyógytárban.

Eladás.

A Népbank tulajdonát képező Sira-kovits-féle belsőség örök áron eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet a Népbank hivatalos helységében.

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a t. szülőket, hogy a táncitanítást f. hó 26-án a „Kath. Munkásegylet” helyiségében megkezdem; iratkozni még mindig lehet ott és Galamb-utca 82. szám alatt. Jutányos tandíjak! Ujdon-ságaim közül kiemelendő a dzsentri-boston. — A t. érdeklődők szives pártfogását kérve, tisztelettel

Holló Flóriánné
okl. táncitanító.

Kossuth-Szálloda és vendéglő, Abony.

Elsőrendű vendég szobák, kitűnő konyha, zamatos hegyi borok, figyelmes kiszolgálás! Minden este zene-estély Varga Mihály közkedvelt első zenekarának közreműködésével. — Naponta friss villás reggeli kapható. B. pártfogást kér

Robicsék

vendéglős és szállodás.

Eladó birtok.

A Lovász Ferenc-féle tatár-hányás-dülőbéli 1 fertály föld szabadkézből eladó. Értekezni lehet az alulirt tulajdonossal

Czeglédi Hitelbank Részvénytársaság
Czegléd (Kossuth tér.)

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. közönség szives figyelmét a nagyságos DEUTSCH GYULA úr tulajdonát képező Pusztá-Ernyői birtokának folyamatosan lévő eladásra felhívni.

A birtok Pest megyében Ceglédhez 1 órányira fekvő Törtel község és a Nagyköröshöz tartozó Nyilas és Ludasi tanyák közvellen szomszédságában, Cegléd, Nagykörös, Abony városok, Jászkarajenő, Kocsér községek és a Tetélleni puszták határában fekszik.

Megbízásunkhoz képest az eladások általunk Cegléden intézeti helyiségünkben eszközöltetnek, a t. közönség kényelmére azonban megbízottaink minden vasárnap és ünnepnapon a birtokon vannak, kik úgy a szükséges felvilágosítások megadásával, mint az eladásokkal meg vannak bízva.

A vétel megkönnyítésére az eladások kisebb és nagyobb részletekben kedvező fizetési feltételek mellett történnek.

A vételár lefizetésére jutányos törlesztéses, vagy egyszerű kölcsönöket bocsájunk a t. közönség rendelkezésére.

Közelebbi felvilágosításokkal készséggel szolgál a
Cegléd, 1909. május hó.

**CZEGLÉDI IPAR- KERESKEDELMI BANK
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG, CZEGLÉDEN.**

ÜZLET-ÁTHELYEZÉS.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy

KÖNYVNYOMDÁMAT

Kossuth-tér (Lackó-féle ház)
4-ik szám alá helyeztem át.

Kiváló tisztelettel

SZERDAHELYI JÁNOS
nyomdatulajdonos.

S I D O L

bárminemű fémét fáradtság nélkül kifényesít.

S I D O L

a földkerekség legkitünőbb tisztító szere.

Kapható: 1 kor. 50 fil., 75 fil., 50 fil. és 24 filléres üvegekben, kizárólag csak

STEINER JOSEFIN

fűszerkereskedésében,
ABONY, KÖRÖSLUT.

Saját érdekében

csak B O H N - f é l e

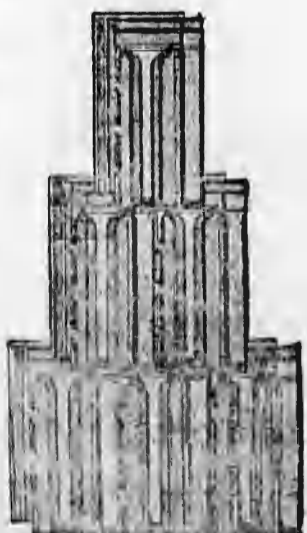
nagykikindai és zombolyai cserepet fogadjon el és utasítson vissza más silány minőségű cserepet, mert

csak a B O H N - f é l e

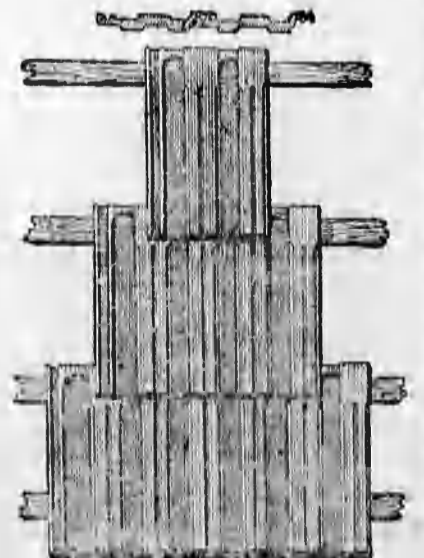
eserép jutányos, szép és szakszerű fedőanyag.

Tessék mintát és árjegyzéket kérni!

B O H N - C S E R É P G Y Á R Z S O M B O L Y A.

Bohn kikindai cserepe.

Bohn zombolyai cserepe.